

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg ville også have korrigeret hr. Keld Albrechtsen i det der med, at nu skulle de store kuttere ud og fange de mange fisk der. Altså det begrænser kvoterne jo, som hr. Christian H. Hansen så udmærket siger.

Så kan det godt ske, at hr. Christian H. Hansen har ønsket om at ophæve de kvoter her, det har jeg såmænd også, men det kan vi bare ikke. Så den risiko er ikke så overvældende, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Nej, det, der er formålet med de her kuttere, de her store skibe, som måske ikke engang kan kaldes kuttere, men fiskerfartøjer, er jo at komme ud og fange de her fisk og så komme hjem med dem i en stand, altså have udstyr om bord og komme hjem så tidligt, at de fisk stadig væk har en kvalitet, så de kan sælges som konsumfisk, så man kan få 3-4 kr. for dem i stedet for 80 øre pr. kg, hvorefter de så kommer i de der små glas, som vi andre køber til en fuldstændig afskyelig pris.

Det er så et helt andet kapitel, at det jo er beklageligt, at der bliver så lidt til den primære produktion i forhold til det, som vi giver for tingene, når vi skal have dem i den sidste ende. Men det kaldes vist merværdi, det, der ligger imellem, som nogle selvfølgelig også har godt af. Det er udmærket. Kristeligt Folkeparti kan støtte det forslag her.

Det er jo egentlig ikke Kristeligt Folkepartis ønske at samle fiskeriet på nogle enkelte både. Det kan det ikke være. Og det er heller ikke en folkelig sag; det kan vi jo se af, at SiD og Danmarks Fiskeriforening faktisk er imod det her.

Og hvad værre er, kan man måske sige, er, at Christian Olesen fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation og Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening er for det. Det er jo sådan set ikke et særlig folkeligt udtryk. Men vi må også leve i realiteternes verden, og der er det altså nødvendigt, at vi får udskiftet vores gamle kuttere, der er for små og med for svag motorkraft og for dårlig udstyret, med noget, som kan bringe merværdi hjem for de fisk, som vi fanger.

Så er det helt klart, at når det her skal udformes i en bekendtgørelse af ministeren, er det det helt afgørende, at den bekendtgørelse bliver rigtig, og det er jo en af svaghederne her. Jeg håber, at denne bekendtgørelse vil blive udformet i et nært samspil med Folketinget, så vi har hånd i hanke med, hvordan det går.

Der er det jo vigtigt, at der står i lovforslaget, at der bliver tale om en tidsbegrænsning. Det er

måske noget af det, hr. Keld Albrechtsen ikke rigtig tillægger værdi, at der er tale om tidsbegrænsning. Det er altså ikke en gave, man får, den her kvote. Det er højst et lån, man får for en periode, så overdragelsesværdien er altså begrænset, for det har ikke så høj værdi, når ikke det er en gave, man kan give videre til andre til evig arv og eje.

I øvrigt skal gevinsten da beskattes. Vi har tidligere haft tvivl om, da vi havde debatten her i Folketinget for et år siden, hvorvidt der skete beskatning af det, man kunne tjene på sådan nogle kvoter. Selvfølgelig gør der det; vi har fået papir på, at sådan forholder det sig.

Så er det også vigtigt, at der ikke er en begrænsning af, hvor store dele af den danske kvote der kan samles på enkeltejere. Og endelig skal der også være en hjemmel til, at man kan inddrage kvoterne, hvis de bliver misrøgtet, hvis ikke man sørger for at fange de kvaliteter, som skal fanges, osv. Det er nogle vældig vigtige ting.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det var meget modigt – næsten dristigt – da den tidligere ministeren tog initiativ til det stykke arbejde, som lå før det her. Det sagde jeg også dengang. Jeg synes, det var meget flot, at vi fik så stort et flertal i Folketinget for vedtagelsen dengang, så vi nu får taget fat på at løse – desværre ikke hele fiskeriets problemer, men i hvert fald nogle problemer med hensyn til det pelagiske fiskeri.

Så vi ser med fortrøstning på det her, men må nu nok sige, at vi lægger meget, meget vægt på, at Folketinget bliver inddraget og i hvert fald i det mindste orienteret om arbejdet med at udforme bekendtgørelsen, som jo er det helt vigtige for, at det her kommer til at fungere, så vi alle sammen kan være det bekendt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Ole M. Nielsen, hvordan han kan forestille sig, at man kan få et system med tidsbegrænsning af kvoten til at fungere i praksis, for forestiller hr. Ole M. Nielsen sig, hvis man har sådan en stor notbåd, som der investeres så meget i, at man så skulle komme og sige: Nå, men det var ærgerligt, nu må I lægge den op. Vi ved godt, at I har investeret 100 mio. kr., men nu kan I altså ikke fiske mere, for nu tager vi kvoten tilbage.

KL 15.40

Selvfølgelig gør man ikke det, må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen. Det ville jo dybest set også